

gad jeg se, hvor megen Tid et saadant Barn kan faa tilovers til Lektielesning, Leg og almindelig barnlig Frihed. Det gør mig virkelig ondt at høre en Folkeskolelærer udtale sig her om, at det er et generende Baand paa Erhvervslivet her i Landet, at man paalægger det ikke at anvende Børn under 16 Aar til mere end 8 Timers Arbejde om Dagen.

Pinstrup: Den højtærede Justitsminister dokumenterede atter, at han ikke forstaar ret meget af det, det her drejer sig om, thi jeg fik det Indtryk, at Ministeren ikke kunde indse, at Børn lige saa vel kan overanstreges i 8 som i 9 eller 10 Timer. Det er slet ikke det, det kommer an paa, men hvordan Pladsen er. Et Barn kan meget vel overanstreges alt før meget og alt for urimeligt i 8 Timer. Som Beskyttelse er denne Bestemmelse i Virkeligheden ingenting værd for Børnene. Til det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) skal jeg sige, at han altsaa ikke kunde nævne noget Navn, da han skulde til at stedfæste, hvor han havde sin Viden fra. Han kunde kun henvise til en Købmand i Skive. Det er aabenbart, at i Skive-Egnen er der en Masse af Tilfælde, som han udtrykte sig, hvor man har misbrugt Børnene. Skive-Egnens Beboere og vedkommende Købmand og det ærede Medlem fra Mariager maa saa tage en nærmere Forhandling op om, hvorvidt der er en Masse Tilfælde paa Skive-Egnen, hvor man saaledes har overanstrengt de sønderjyske Børn, der er kommet derop til Landboerne for at komme til Kræfter.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem, som nu talte, har naturligvis Ret i, at man kan overanstrengte Børn i Løbet af 8 Timer, men det batter bedre, hvis man overanstrenger dem i 10 Timer; saa lykkes det bedre og saa lykkes det hyppigere, og det skal vi modsætte os. Derfor skal vi foreskrive, at et Barn ikke maa anvendes til Arbejde mere end 8 Timer i Døgnet. Naar det ærede Medlem siger, at jeg dokumenterer, at jeg ikke forstaar noget af dette, saa ved jeg ikke, hvorpaa det ærede Medlem bygger denne Udtalelse. Fordi man er uenig med det ærede Medlem, er det dog ikke givet, at det er saaledes, at hele Forstaaelsen er paa det ærede Medlems Side og nødvendigvis ikke kan være paa min Side. Hvis det ærede Medlem derved vil henvise til, at han er Landbo og jeg ikke, vil jeg sige, at dette er et Punkt, hvor Forstaael-

sen ikke alene bygges paa praktisk Erfaring, men hvor ogsaa Hjertet skal tale, naar man skal komme til den rette Forstaaelse.

Axel Møller: Jeg tror, at naar dette Lovforslag kommer op i det andet høje Ting, vil det vise sig, at der er adskillige Punkter, hvor Affattelsen maa ændres. Jeg vil udtale min Tilslutning til et af de Ændringsforslag, der er stillede fra Fler-tallets Side, nemlig det første Ændringsforslag til § 7, hvor der gives et bestemt Forbud mod, at stærke Drikke maa opbevares og nydes i en Medhjælpers Værelse. Det synes jeg er en utvivlsom Forbedring. Dette Ændringsforslag vil jeg derfor gerne støtte. Derimod kan jeg ikke støtte de andre Ændringsforslag, specielt heller ikke Ændringsforslag Nr. 5 til § 33, som gaar ud paa, at hvor Parterne ikke har vedtaget andet, kommer, forsaaavidt angaar Forholdet mellem voksne Tjenestefolk og deres Husbond, kun nogle enkelte fremhævede Paragraffer i denne Lov til Anvendelse. Med andre Ord, man overlader til Domstolene og deres Praksis at fastslaa de Regler, der dog maa skabes for et saadant Retsforhold, og her synes jeg, Lovgivningsmagten skyder noget af den Opgave, den havde at løse, over paa Domstolene. Paa den anden Side maa jeg sige, at den Affattelse, Lovforslaget har faaet ved anden Behandling med Hensyn til dette Punkt, heller ikke er tilfredsstillende. Ifølge Lovforslaget, som det nu foreligger, skal paa Forholdet mellem voksne tjenende og deres Husbond ogsaa Regelen i § 28 komme til Anvendelse. Dette vil sige, at hvis en Tjenestekarl eller -pige ulovlig bortgaar fra Tjenesten, endog paa et Tidspunkt, hvor det er allermest ubehageligt og ubekvemt for Husbonden, f. Eks. midt i Høsten, skal Maksimum af den Erstatning, der kan idømmes den paagældende for et saadant forsætlig Kontraktbrud, være en Maanedes Løn. Det synes dog indlysende, at det er ganske utilstrækkeligt; hvorfor skal saadanne Folk indtage en privilegeret Stilling fremfor alle andre Mennesker, som, naar de bryder deres Kontrakt, derved paadrager sig Forpligtelse til at erstatte deres Medkontrahent det Tab, han lider. Jeg beder de ærede Medlemmer, der tilhører Landbruget, forestille sig den Situation, at vi om nogle Aar faar en almindelig Landarbejderstrejke her i Landet, en Høststrejke, hvor det for de strejkende gælder om at vinde saa stor Tilslutning som muligt.